

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. lapkričio 8 d. *

„Laisvas darbuotojų judėjimas — SESV 45 straipsnis — Visiško ar dalinio skolų nurašymo procedūra — Skolininkas fizinis asmuo — Nacionalinės teisės aktas, pagal kurį norint pasinaudoti skolų nurašymo priemone būtina tenkinti gyvenamosios vietos reikalavimą“

Byloje C-461/11

dėl *Stockholms tingsrätt* (Švedija) 2011 m. rugpjūčio 23 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2011 m. rugsėjo 2 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Ulf Kazimierz Radziejewski

prieš

Kronofogdemyndigheten i Stockholm

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro trečiosios kolegijos pirmininko pareigas einanti R. Silva de Lapuerta, teisėjai K. Lenaerts (pranešėjas), E. Juhász, J. Malenovský ir D. Šváby,

generalinė advokatė E. Sharpston,

posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2012 m. gegužės 24 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- Ulf Kazimierz Radziejewski, atstovaujamo *socionom/utredare* E. Envall,
- *Kronofogdemyndigheten i Stockholm*, atstovaujamos A.-C. Gustafsson ir S. Höglund Westermarck,
- Švedijos vyriausybės, atstovaujamos A. Falk, C. Meyer-Seitz ir C. Stege,
- Europos Komisijos, atstovaujamos J. Enegren ir G. Rozet,

susipažinęs su 2012 m. rugsėjo 13 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

* Proceso kalba: švedų.

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su SESV 45 straipsnio aiškinimu.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant bylą tarp U. K. Radziejewski ir *Kronofogdemyndigheten i Stockholm* (Stokholmo viešoji priverstinio išieškojimo tarnyba, toliau – KFM) dėl prašymo taikyti skolų nurašymo priemonę.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisės aktai

Reglamentas (EB) Nr. 1346/2000

- 3 Pagal 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų (OL L 160, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 1 t., p. 191) 9 konstatuojamąją dalį:

„<...> Bankroto bylos, kurioms taikomas šis reglamentas, yra išvardytos jo prieduose. <...>“

- 4 Reglamento Nr. 1346/2000 1 straipsnio 1 dalis išdėstyta taip:

„Šis reglamentas taikomas kolektyvinio bankroto byloms, susijusioms su skolininko daliniu ar visišku teisės į turtą netekimu bei likvidatoriaus paskyrimu.“

- 5 Reglamento Nr. 1346/2000 2 straipsnio a punkte „bankroto byla“ apibrėžiama kaip „1 straipsnio 1 dalyje nurodyta kolektyvinė bankroto byla“. Šios bylos išvardytos A priede esančiame sąrašė.

- 6 Reglamento Nr. 1346/2000 3 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Valstybės narės, kurios teritorijoje yra skolininko pagrindinių turtinių interesų vieta, teismai turi jurisdikciją iškelti bankroto bylą. <...>“

- 7 Reglamento Nr. 1346/2000 A priede nurodyta:

„2 straipsnio a punkte nurodytos bankroto bylos

<...>

SVERIGE

— *Konkurs*

— *Företagsrekonstruktion*

<...>“

Reglamentas (EB) Nr. 44/2001

- 8 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42) 1 straipsnyje taip apibrėžiama jo taikymo sritis:

„1. Šis reglamentas taikomas civilinėse ir komercinėse bylose, neatsižvelgiant į teismo pobūdį. Jis ypač netaikomas mokesčių, muitinių arba administraciniams byloms.

2. Šis reglamentas netaikomas:

<...>

b) bankrotui, nemokių bendrovių arba kitų juridinių asmenų likvidavimo procesams, teisminėms priemonėms, kompromisiniams susitarimams ir panašioms byloms;

<...>“

- 9 Reglamento Nr. 44/2001 5 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta:

„Valstybėje narėje nuolat gyvenančiam asmeniui kitoje valstybėje narėje byla dėl:

1) a) sutarties gali būti iškelta atitinkamos prievolės vykdymo vietos teismuose;

<...>“

- 10 Reglamento Nr. 44/2001 32 straipsnio tekstas yra toks:

„Šiame reglamente „teismo sprendimas“ reiškia bet kokią valstybės narės teismo sprendimą, nepaisant to kaip jis yra įvardijamas, įskaitant dekretą, įsakymą, nutartį ar teismo įsakymą, taip pat ir teismo pareigūno nurodymą dėl sumokėtino žyminio mokesčio bei išlaidų, susijusių su bylos nagrinėjimu.“

- 11 Pagal Reglamento Nr. 44/2001 62 straipsnį:

„Švedijoje vykstančiuose supaprastintuose teismo procesuose dėl mokėjimo reikalavimų (*betalningsföreläggande*) ir pagalbos (*handräckning*) „teismo“; sąvoka apima „Švedijos vykdymo tarnybą“ (*kronofogdemyndighet*).“

Švedijos teisė

- 12 2006 m. Įstatymo Nr. 548 dėl visiško ar dalinio skolų nurašymo [*skuldsaneringslagen* (2006:548), toliau – SSL] 4 straipsnyje nurodyta:

„Visiško ar dalinio skolų nurašymo priemonė gali būti taikoma bet kuriam gyvenamąją vietą Švedijoje turinčiam skolininkui, kuris yra fizinis asmuo, jei:

1) skolininkas yra nemokus ir jo išiskolinimas toks didelis, kad mažai tikėtina, jog artimiausioje ateityje jis galės įvykdyti savo skolinius įsipareigojimus; ir

2) tokią priemonę pagrįsta taikyti atsižvelgiant į skolininko asmeninę ir finansinę padėtį.

Pagal šio straipsnio 1 dalį bet kuris asmuo, kuris yra registruotas Švedijos gyventojų registre, laikomas Švedijos gyventoju.

Taikant šio straipsnio 2 dalį ypatingą dėmesį reikia atkreipti į aplinkybes, kuriomis atsirado skolos, skolininko pastangas įvykdyti prievolės ir jo bendradarbiavimą nagrinėjant prašymą dėl skolų nurašymo.

Jei skolininkas vykdo ūkinę veiklą, skolų nurašymo procedūra gali būti taikoma, tik jeigu jo veiklos ekonominių sąlygų analizė nėra sudėtinga.“

- 13 SSL 13 straipsnyje numatyta, kad prašymas atmetamas, jeigu neatitinka 4 straipsnio reikalavimų.
- 14 SSL 14 straipsnyje numatyta, kad KFM privalo, jeigu tai yra būtina, kitų administracinių institucijų paprašyti informacijos apie skolininko asmeninę ir finansinę padėtį.
- 15 SSL 17 straipsnyje nurodyta, kad prieš priimdama bet kokią sprendimą KFM prireikus gali išklaudyti skolininką, ir tokiu atveju jis privalo asmeniškai dalyvauti susitikime ir pateikti visą būtiną informaciją.

Faktinės bylos aplinkybės ir prejudicinis klausimas

- 16 U. K. Radziejewski yra Švedijos pilietis, nuo 2001 m. gyvenantis ir dirbantis Belgijoje. Jo darbdavys – Švedijos bažnyčia.
- 17 Nuo 1971 m. iki 1996 m. jis su žmona vadovavo sveikatos priežiūros įstaigai Švedijoje. 1996 m. šiai įstaigai iškelta bankroto byla, kurią iškėlus sutuoktiniai Radziejewski tapo nemokūs. Nuo 1997 m. atliekami išskaitymai iš atlyginimo ir tai administruoja KFM.
- 18 2011 m. U. K. Radziejewski pateikė prašymą KFM dėl skolų nurašymo. 2011 m. birželio 29 d. sprendimu šis prašymas buvo atmestas motyvuojant tuo, jog vienas iš tokios priemonės taikymo reikalavimų yra, kad skolininko gyvenamoji vieta būtų Švedijoje. KFM nenagrinėjo, ar U. K. Radziejewski atitinka kitus teisės aktuose nustatytus reikalavimus, kad galėtų pasinaudoti skolų nurašymo priemone.
- 19 U. K. Radziejewski apskundė šį sprendimą dėl atmetimo *Stockholms tingsrätten* (Stokholmo pirmosios instancijos teismas), be kita ko, nurodydamas, kad Švedijos teisės aktai prieštarauja laisvam darbuotojų judėjimui Europos Sąjungoje. Jis paprašė *Stockholms tingsrätten* grąžinti bylą KFM ir nurodyti pradėti skolų nurašymo procedūrą.
- 20 *Stockholms tingsrätt* nuomone, skolų nurašymo procedūra nepatenka į Reglamento Nr. 1346/2000 taikymo sritį. Todėl Švedijos valdžios institucijos pagal šią procedūrą priimta priemonė apskritai negali būti vykdoma už Švedijos Karalystės ribų.
- 21 *Stockholms tingsrätt* paaiškino, kad skolų nurašymo priemonė gali būti taikoma, tik jeigu skolininkas gyvena Švedijoje ir nėra reikalaujama turėti Švedijos pilietybės. Taigi emigravęs ir užsienyje gyvenantis asmuo negali pasinaudoti Švedijoje skolų nurašymo priemone, net jeigu jis glaudžiai susijęs su šia valstybe nare dėl to, kad skolos atsirado Švedijoje ir kad jo darbdavys turi Švedijos pilietybę.
- 22 Šiomis aplinkybėmis *Stockholms tingsrätt* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar [SSL] 4 straipsnyje nustatytas gyvenamosios vietos reikalavimas gali būti laikomas galinčiu sudaryti kliūtis darbuotojui išvykti iš Švedijos arba jį nuo to atgrasyti ir ar dėl to šis reikalavimas laikytinas prieštaraujančiu laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje principui, įtvirtintam SESV 45 straipsnyje?“

Pirminės pastabos

- 23 Pirmiausia reikia konstatuoti, pirma, kad, kaip savo rašytinėse pastabose nurodė Švedijos vyriausybė, Švedijos skolų nurašymo procedūra nelemia skolininko teisės į turtą netekimo, dėl to ji negali būti laikoma bankroto byla pagal Reglamento Nr. 1346/2000 1 straipsnį (šiuo klausimu žr. 2006 m. gegužės 2 d. Sprendimo *Eurofood IFSC, C-341/04*, Rink. p. I-3813, 46 punktą).
- 24 Be to, Švedijos skolų nurašymo procedūra neminima Reglamento Nr. 1346/2000 A priede. Kadangi šis reglamentas taikomas tik šiame priede nurodytoms procedūroms, pagrindinėje byloje nagrinėjama skolų nurašymo procedūra nepatenka į jo taikymo sritį.
- 25 Antra, kalbant apie Reglamentą Nr. 44/2001, reikia pabrėžti, kaip savo išvados 41 punkte nurodė generalinė advokatė, kad toks sprendimas nurašyti skolas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, yra administracinės įstaigos aktas, o ši įstaiga, kitose, nei šio reglamento 62 straipsnyje nurodytos, procedūrose negali būti laikoma „teismu“, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 32 punktą.
- 26 Todėl tokios viešosios valdžios institucijos, kaip antai KFM, priimtas sprendimas nurašyti skolas nepatenka į Reglamento Nr. 44/2001 taikymo sritį.
- 27 Atsakyti į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo Teisingumo Teismui pateiktus klausimus reikia atsižvelgiant būtent į šiuos vertinimus.

Dėl prejudicinio klausimo

- 28 Užduodamas savo klausimą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar SESV 45 straipsnį reikia aiškinti taip, kad juo draudžiamas toks nacionalinės teisės aktas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, pagal kurį norint pasinaudoti skolų nurašymo priemone būtina tenkinti gyvenamosios vietos atitinkamoje valstybėje narėje reikalavimą.
- 29 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, jog visos SESV normos laisvo asmenų judėjimo srityje skirtos valstybių narių piliečių visų rūšių profesinės veiklos vykdymui Sąjungos teritorijoje palengvinti ir jos draudžia priemonės, dėl kurių šie piliečiai galėtų patekti į nepalankią padėtį, kai jie kitos valstybės narės teritorijoje nori užsiimti ekonomine veikla (žr. 2010 m. kovo 16 d. Sprendimo *Olympique Lyonnais, C-325/08*, Rink. p. I-2177, 33 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 30 Nacionalinės nuostatos, trukdančios valstybės narės pilietybę turinčiam darbuotojui arba atgrasančios jį išvykti iš savo kilmės šalies įgyvendinant teisę laisvai judėti, yra šios laisvės kliūtys, net jeigu taikomos neatsižvelgiant į atitinkamų darbuotojų pilietybę (žr. minėto Sprendimo *Olympique Lyonnais* 34 punktą).
- 31 Reikia konstatuoti, kad toks nacionalinės teisės aktas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, pagal kurį norint pasinaudoti skolų nurašymo priemone būtina tenkinti gyvenamosios vietos reikalavimą, gali nemokų darbuotoją, kurio išsiskolinimas yra toks didelis, kad mažai tikėtina, jog artimiausioje ateityje jis galės grąžinti skolas, atgrasyti įgyvendinti savo teisę į laisvą judėjimą. Iš tiesų jis bus atgrasomas išvykti iš savo kilmės valstybės narės dirbti į kitą valstybę narę, jei dėl to netektų galimybės pasinaudoti skolų nurašymo priemone kilmės valstybėje narėje.
- 32 Todėl toks teisės aktas yra darbuotojų laisvo judėjimo ribojimas, kuris iš principo draudžiamas SESV 45 straipsniu.

- 33 Priemonė, sudaranti laisvo darbuotojų judėjimo kliūčių, neleistina, nebent ja siekiama Sutartį atitinkančio teisėto tikslo ir ji grindžiama privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais. Tačiau net ir tokiu atveju reikia, kad šios priemonės taikymas būtų tinkamas nagrinėjamam tikslui įgyvendinti ir neviršytų to, kas būtina jam pasiekti (žr. minėto Sprendimo *Olympique Lyonnais* 38 punktą).
- 34 Švedijos vyriausybė pirmiausia kaip pateisinimą pateikia argumentą, kad iš SSL parengiamųjų dokumentų matyti, jog gyvenamosios vietos reikalavimas susijęs su tuo, kad skolų nurašymo priemonės iš esmės nėra pripažįstamos užsienyje. Reikalaujamas ryšio su Švedijos Karalyste, kuris pasireiškia per gyvenamosios vietos reikalavimą, Švedijos teisės aktų leidėjas norėjo apsaugoti skolininką nuo užsienio kreditorių, kurie nedalyvauja Švedijoje vykdomoje skolų nurašymo procedūroje.
- 35 Šiuo klausimu reikia pripažinti: kadangi toks sprendimas nurašyti skolas, kokį priėmė KFM, nepatenka nei į Reglamento Nr. 1346/2000, nei į Reglamento Nr. 44/2001 taikymo sritis, pagal Sąjungos teisę kitų valstybių narių valdžios institucijos visiškai neįpareigojamos pripažinti tokį sprendimą.
- 36 Taigi nesant derinimo priemonių, valstybė narė gali teisėtai siekti apsaugoti jos valdžios institucijų priimtų skolų nurašymo priemonių veiksmingumą.
- 37 Tačiau toks gyvenamosios vietos reikalavimas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, šio tikslo atžvilgiu vienais atvejais gali būti neveiksmingas, o kitais – pernelyg bendro pobūdžio.
- 38 Iš tiesų, jei toks sprendimas nurašyti skolas, kokį priėmė KFM, nepatenka į Reglamento Nr. 44/2001 taikymo sritį, vis dėlto šiame reglamente yra tarptautinės jurisdikcijos taisyklių, taikomų civilinėse ir komercinėse bylose tarp kreditorių ir skolininkų.
- 39 Taigi, pirma, Švedijoje gyvenančiam skolininkui kreditoriai gali iškelti bylą kitos valstybės narės teisme, tačiau tai visiškai nereiškia, kad jis galės ten remtis tokia skolų nurašymo priemone, kokią taiko KFM. Taip yra, pavyzdžiui, kai pagal Reglamento Nr. 44/2001 5 straipsnio 1 dalies a punktą skolininkui kreditoriai iškelia bylą kitos nei Švedijos Karalystė valstybės narės teisme, kur buvo ar turėjo būti įvykdytas sutartinis įsipareigojimas, dėl kurio buvo pateiktas prašymas.
- 40 Iš to išplaukia, kad nustačius tokį gyvenamosios vietos reikalavimą, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, negali būti pašalinta galimybė, kad Švedijoje gyvenančio skolininko kreditoriai pareikalautų grąžinti skolas kitoje nei Švedijos Karalystė valstybėje narėje, kur tokia skolų nurašymo priemonė, kokią taiko KFM, nėra pripažinta.
- 41 Kita vertus, pagal Reglamento Nr. 44/2001 5 straipsnio 1 dalies a punktą kreditoriai gali iškelti bylą skolininkui, kuris turi gyvenamąją vietą kitoje nei Švedijos Karalystė valstybėje narėje, Švedijos teismuose, nes jie gali pripažinti savo jurisdikciją, kai sutartinis įsipareigojimas buvo ar turi būti įvykdytas Švedijoje.
- 42 Reikia pabrėžti, kad kitaip nei skolininko, gyvenančio Švedijoje, atveju, toks skolininkas, kaip antai U. K. Radziejewski, neturi galimybės pasinaudoti apsauga, teikiama Švedijoje taikant skolų nurašymo priemonę, kaip antai taikoma KFM, bylose, kurias jam iškėlė kreditoriai šioje valstybėje narėje.
- 43 Iš to aišku, kad tokiu nacionalinės teisės aktu, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, viršijama tai, kas būtina norint pasiekti šio sprendimo 34 punkte minėtą tikslą.
- 44 Antra, Švedijos vyriausybė tvirtina, kad toks gyvenamosios vietos reikalavimas, kaip antai numatytas pagrindinėje byloje nagrinėjamame nacionalinės teisės akte, būtinas norint tinkamai įvertinti skolininko finansinę ir asmeninę padėtį.

- 45 Jis aiškina, jog tam, kad būtų galima taikyti skolų nurašymo priemonę, pagal SSL 4 straipsnį KFM turi ne tik išnagrinėti pirminę skolininko pateiktą informaciją, bet taip pat galėti ją iširti, kontroliuoti ir prižiūrėti, kaip skolininkas stengėsi įvykdyti savo pareigas ir išsipareigojimus. Be to, skolų nurašymo procedūra taip pat reiškia aktyvų skolininko dalyvavimą, kuris būtų paprastesnis, jeigu jis gyventų valstybėje, kur vykdoma procedūra. Todėl, Švedijos vyriausybės teigimu, šitaip gyvenamosios vietos reikalavimas galėtų būti naudingas siekiant užtikrinti KFM kontrolės veiksmingumą.
- 46 Šiuo atžvilgiu reikia nurodyti, kad valstybė narė gali teisėtai siekti kontroliuoti skolininko finansinę ir asmeninę padėtį prieš jam taikydama priemonę, kuria gali būti nurašytos visos ar dalis jo skolų (pagal analogiją žr. 2006 m. liepos 18 d. Sprendimo *De Cuyper*, C-406/04, Rink. p. I-6947, 41 punktą).
- 47 Vis dėlto per teismo posėdį Švedijos vyriausybė pripažino, kad skolininkas, kuris prašymo nurašyti skolas pateikimo momentu gyveno Švedijoje, tačiau pasinaudojęs tokia priemone nusprendė dirbti ir gyventi kitoje valstybėje narėje, nors ir yra registruotas Švedijos gyventojų registre, ir toliau gali naudotis šia priemone. Taigi, tokio vien su prašymo taikyti skolų nurašymo priemonę pateikimo data susieto gyvenamosios vietos kriterijaus, kaip antai taikomo pagrindinėje byloje, nustatymas nėra sąlyga, susijusi su KFM kontrolės veiksmingumu (šiuo klausimu žr. 2006 m. spalio 26 d. Sprendimo *Tas-Hagen ir Tas*, C-192/05, Rink. p. I-10451, 39 punktą). Iš tiesų aplinkybė, kad gyvenamoji vieta yra kitoje valstybėje narėje, neatrodo galinti sudaryti kontrolės, kurią reikia atlikti patvirtinus skolų nurašymo priemonę, kliūtis.
- 48 Be to, reikia nurodyti, kad tokio skolininko, kaip antai U. K. Radziejewski, finansinė ir asmeninė padėtis gali būti įvertinta nereikalaujant, kad jis gyventų Švedijoje, nes jam taikomi KFM administruojami išskaitymai iš atlyginimo, jo darbdavys yra švedas ir pagal 1999 m. Įstatymą Nr. 1229 dėl pajamų mokesčio [*inkomstskattelagen* (1999:1229)] Švedijoje jis yra „neribotai apmokestinamas“ asmuo.
- 49 Maža to, KFM gali nurodyti tokiam skolininkui, kaip antai U. K. Radziejewski, atvykti į Švediją arba, jeigu jis negalėtų atvykti, pateikti visą svarbią informaciją, susijusią su jo asmenine ir finansine padėtimi, o priešingu atveju, jei skolininkas nepagrįstai atsisakytų tai padaryti, gali sustabdyti arba nutraukti Švedijoje vykdomą skolų nurašymo procedūrą. Taigi, priešingai, nei teigia Švedijos vyriausybė, tai, kad tam tikrą informaciją reikia gauti iš paties skolininko, savaime neigiamai nepaveikia KMF galimybių vykdyti kontrolę.
- 50 Todėl tokiu gyvenamosios vietos reikalavimu, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, viršijama tai, kas būtina šio sprendimo 44 punkte minėtam tikslui pasiekti.
- 51 Trečia, Švedijos vyriausybė per teismo posėdį teigė, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamame teisės akte nustatytu gyvenamosios vietos reikalavimu siekiama apsaugoti veiksmingą Reglamento Nr. 1346/2000 taikymą.
- 52 Vis dėlto, kaip jau buvo konstatuota šio sprendimo 23 punkte, tokia skolų nurašymo procedūra, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, nėra bankroto byla, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1346/2000 1 straipsnį.
- 53 Vadinas, pagrindinėje byloje nagrinėjamas teisės aktas negali daryti poveikio Reglamento Nr. 1346/2000 3 straipsnio 1 dalyje numatyta tarptautinės jurisdikcijos taisyklei.
- 54 Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip: SESV 45 straipsnį reikia aiškinti taip, kad juo draudžiamas nacionalinės teisės aktas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, pagal kurį norint pasinaudoti skolų nurašymo priemone būtina tenkinti gyvenamosios vietos atitinkamoje valstybėje narėje reikalavimą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 55 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

SESV 45 straipsnį reikia aiškinti taip, kad juo draudžiamas nacionalinės teisės aktas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, pagal kurį norint pasinaudoti skolų nurašymo priemone būtina tenkinti gyvenamosios vietos atitinkamoje valstybėje narėje reikalavimą.

Parašai.